

PINTEA, AUGUSTIN

n. 14 decembrie 1885, Cozla, jud. Sălaj
d. martie 1951, Cluj

Și-a definitivat studiile universitare la Facultatea de Drept din cadrul Universității din Cluj, pe care o absolvă în anul 1908. După finalizarea studiilor a îndeplinit funcția de președinte al Sedriei orfanale orășenești din Cluj.

După anul 1911 a funcționat ca avocat, până la plecarea pe front în anul 1914. Dat fiind pregătirea profesională pe care o avea, evenimentele din toamna anului 1918 l-au mobilizat la Tribunalul Militar de la Oradea. Nu a rămas foarte mult aici, deoarece se stabilește la Cluj. De aici a luat legătura cu intelectualii din părțile sălăjene, Zalău, Șimleu Silvaniei sau Crasna în vederea organizării românilor și pregătirea evenimentelor premergătoare Marii Uniri.

A fost unul dintre cei care au contribuit la organizarea Gărzilor Naționale Românești din zona Sălajului. La data de 1 decembrie 1918 a luat parte la Adunarea de la Alba Iulia ca delegat al cercului electoral Zalău, fiind cooptat și în Marele Sfat Național Român.

După Marea Unire, între anii 1919 și 1936, a îndeplinit funcția de prim juriconsult la Primăria orașului Zalău, iar din anul 1936 a fost avansat prim juriconsult la prefectura județului Sălaj, funcție care a deținut-o până în anul 1940.

În urma evenimentelor care au succedat anul 1940, Augustin Pinte a rămas în zona Sălajului, chiar dacă Ardealul de Nord a fost cedat Ungariei. Odată cu revenirea teritoriului României, la data de 12 octombrie 1944 a fost numit prefect al județului Sălaj, funcție pe care a păstrat-o până la data de 10 martie 1945.

În urma activității sale prestate și implicării sale în manifestările care au dus la formarea României Mari, a fost decorat în anul 1922 cu *Ordinul „Coroana României”* în grad de cavaler.